

N:o 21/1936.

L a n d s k a p s n ä m n d e n s fram-
ställning till Ålands Landsting med upplys-
ningar angående vissa avsnitt av revisorernas
berättelse för år 1935.

I sin berättelse över granskningen av landskapets förvaltning under
år 1935 hava revisorerna under rubriken Bokslutet, andra stycket, ta-
git utnyttjandet av anslaget för Färjsundsbrons byggande till gransk-
ning ur formell synpunkt och ansett nödigt påpeka att landskapsnämnden
förfarit oriktigt. Visserligen hava revisorerna nöjt sig med detta,
men anser sig landskapsnämnden i alla fall böra å sin sida påpeka att
extra ordinarie statsbidraget av delegationen beviljats på ett sådant
sätt att brobygget, om landskapsnämnden förfarit enligt revisorernas
önskan, icke kunnat genomföras utan extra session av Landstinget, vil-
ket, utom att detsamma hade medfört åtskilliga tusen marks onyttig ut-
gift för det allmänna, dessutom äventyrat brobyggets utförande för
den överenskomna synnerligen fördelaktiga entreprenadsumman.

I fråga om den under rubriken Vederlagsmedlen omnämnda livräddnings-
medaljen får landskapsnämnden framhålla att revisorerna totalt miss-
uppfattat betydelsen av landskapsnämndens åtgärd, som ej hade något
att göra med Landstingets beslut i frågan om stiftande av ett allmänt
utmärkelsetecken för landskapet. Åtgärden avsåg nämligen att å land-
skapsmyndighet överföra en viss i riket tillämpad förvaltningsdetalj,
som enligt självstyrelselagen principiellt skall ankomma å landskapet.
Då emellertid under tiden för beslutets realiserande nämndens uppmärk-

Forstavdelningen

Mariehamn, den 21 oktober 1936.

N:o 90 F.

Till Landskapsnämnden.

Undertecknad forstmästare, som varit i tillfälle att genomgå den redogörelse över granskningen av landskapets skogar och skogsvård, som landskapets revisorer avgivit till landstinget, har därvid funnit, att den av revisorerna såsom sakkunnigt biträde anlitade fackmannen, forstmästare Andree i huvudsak lyckats erhålla en riktig uppfattning om ifrågavarande skogars tillstånd. Dock ha smärre missuppfattningar av oväsentlig betydelse insmugit sig i hans utlåtande. Så säger han om skogen på Sommarö att av stubbarna att döma har stockavverkning föregått stormfallet. Likaså framgår av hans yttrande om skogen n.v. om landsvägen vid Pehrsberg att den primära orsaken till stormfallet skulle varit oförsiktig avverkning. Denna uppfattning är felaktig, ty i vardera fallet har avverkningen skett efter det stormen trasat bestånden. Angående Pehrsberg framgår detta med full tydlighet av det besiktningsprotokoll, som uppgjordes hösten 1928 efter stormfallet men före avverkningen vidtagit.

Angående de genom statsverkets åtgörande tillkomna stora kalytorna å Kastelholm anser besiktningsmannen att de till största delen för-
yngrat sig på naturlig väg. I själva verket har å mer än halva area-
len utförts full kultur, medan den återstående delen i stor utsträck-
ning kompletterats.

De oröjda föryngringsytor, som av förrättningsmannen omnämnts, äro
samtliga belägna i skogar, där betesförhållandena icke kunnat ordnas,
innan kolonisationen blivit slutförd och röjningen har med avsikt
lämnats ogjord för att därigenom bereda skydd åt den spirande föryn-
gingen.

Ofattbart är emellertid huru herrar revisorer kunnat utläsa forst-
mästare Andrees utlåtande såsom en bekräftelse på det uttalande de
tidigare gjort om skogsvården.

I deras senaste år till landstinget givna berättelse om inspektionen av skogen å Berg framhålles nämligen att "skogen verkar väl kraftigt åtgången, allra helst någon nämnvärd föryngring ej kunde skönjas". Detta omdöme generalisera de i sitt yttrande att gälla även övriga lägenhetens skogar.

Om samma skog säger Andree att "samtliga föryngringsytor äro väl rensade och besädda samt en mindre del planterade. Skogskulturerna äro merendels väl lyckade om också komplettering på sina ställen framdeles torde bliva nödvändig." Och såsom sammanfattning av granskningen efter att hava påpekat förekomsten av onormalt stora föryngringsytor och förklarat anledningen till dem: "Å dessa har dock under de senare åren utförts ett aktningvärt kulturarbete i form av sådd och plantering."

Vad angår de av forstmästare Andree antydda riktningslinjerna för framtida avverkningar, så äro de för forstavdelningen välbekanta och hava även enligt Andrees utlåtande i huvudsak följts under tiden för landskapets förvaltning av jordegendomarerna.

På tjänstens vägnar:

Leo Björkman.